

सदन चलन नदिने विपक्षी दलहरूको अडान कायमै

भापा(प्रस) । भिजिट भिसा प्रकरण उच्चस्तरीय छानबिन समिति गठन गर्न सत्तापक्ष तयार नभएसम्म संसद्को अवरोध नहटाउने निष्कर्षमा विपक्षी दलहरू पुगेका छन् ।

आइतबार संसद् भवन नयाँ बानेश्वरमा बसेको बैठकले विपक्षी दलहरूले राखेको प्रस्तावमा सत्ताधारी काँग्रेस र एमाले तयार नभएकाले संसद्को अवरोध जारी राख्ने निष्कर्ष निकालेको छ ।

बैठकमा प्रमुख प्रतिपक्ष दलका नेता तथा पूर्वप्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल प्रचण्डले काँग्रेसका सभापति शेरबहादुर देउवासँग शनिबार भएको छलफलबारे जानकारी गराएको माओवादीको प्रमुख सचेतक हितराज पाण्डेले जानकारी दिए ।

पाण्डेका अनुसार प्रचण्डले संसद्को अवरोध हटाउन विपक्षी दलहरूले राखेको प्रस्ताव उच्चस्तरीय छानबिन

समिति गठन गर्न सत्तापक्ष तयार भए सदन खुलाउन आफू तयार भएको प्रस्ताव राखेका थिए । तर प्रचण्डको प्रस्तावमा देउवा तयार नभएकोबारे उनले बैठकमा ब्रिफिङ गरेका थिए ।

‘भिजिट भिसा प्रकरणमा छानबिन गर्न उच्चस्तरीय छानबिन समिति गठन गर्नुपर्ने हाम्रो अडान कायमै छ । समिति गठन गर्न प्रचण्डले देउवासँग राख्नुभएको प्रस्तावबारे पनि तयार भएको देखिएन । अहिले सत्तापक्षकै नेताहरू छलफलमा होलान् । हाम्रो अडान यथावत रहेको छ’, पाण्डेले भने ।

विपक्षी दलहरूको निर्णय लिएर उपमहासचिव शक्ति बस्नेतले काँग्रेसका नेताहरूसँग गरिएको छलफल समेत सकारात्मक नभएको पाण्डेले जानकारी दिए ।

सप्तकोशीमा बेपत्ता सशस्त्र प्रहरी साउदको शव भेटियो

भापा(प्रस) । सप्तकोशी नदीमा विपदमा उद्धारको अभ्यास गर्ने क्रममा पानीमा डुबेका सशस्त्र प्रहरी जवान सुरज साउदको शव भेटिएको छ ।

बिहीबार बेपत्ता भएका साउदको शव आइतबार कोशी ब्यारेजको ५५ नम्बर ढोकामा भेटिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय सुनसरीका डिएसपी योगराज खतिवडाले बताएका छन्।

सशस्त्र प्रहरी बलको मधेश प्रदेश कार्यालयबाट प्रहरी नायव उपरीक्षकको नेतृत्वमा पाँच जना गोताखोरसहितको तालिम प्राप्त टोली सप्तकोशी नदीमा अभ्यासको लागि गएका थिए।

पाँच जनामध्ये सशस्त्र प्रहरी जवान हरदेव राजवंशी र सुरज साउद बेपत्ता भएका थिए। राजवंशीको शव शुक्रबार भेटिएको थियो।

सुरजको शवको पोस्टमार्टम गरी परिवारलाई जिम्मा लगाइने सशस्त्र प्रहरी मधेश प्रदेश कार्यालयका डिआईजी कृष्ण ढकालले बताए।

ट्रम्पले परिचालन गरे २ हजार नेसनल गार्ड

एजेन्सी । शनिबार राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्प प्रशासनले लस एन्जलसमा २ हजार नेसनल गार्डलाई परिचालन गर्ने निर्णय लियो । प्राकृतिक विपत्ति वा हिंसा भड्किन सक्ने जस्ता अत्यावश्यक अवस्थामा खटाइने नेसनल गार्ड परिचालन गर्नुपर्ने अवस्था किन आयो त ?

अमेरिकी सेनाको एक विशेष शाखाको रूपमा रहेको नेसनल गार्डको परिचालन विशेष अवस्थामा मात्रै गरिन्छ । नेसनल गार्ड नै खटाउनुपर्ने अवस्थापछि के लसएन्जलसमा हिंसा भड्कन सक्ने परीस्थिति बनेको हो भन्नेजस्ता प्रश्नहरू पनि

भएका थिए । रक्षा सचिव पिट हेगसेथले हिंसा जारी रहेको खन्डमा ड्युटी सैनिक पनि परिचालन गरिने बताउँदै सैनिकहरू उच्च सतर्क अवस्थामा रहेको बताएका छन् । अलर्जिजाले केही स्थानमा प्रदर्शनकारीहरूले मेक्सिकोको भन्डा फरफराएको र उनीहरूले सुरक्षाकर्मीमाथी ढुंगा र बोटल प्रहार गरेको र कारमा आगो लगाएको उल्लेख गरेको छ । प्रदर्शनकारीहरू पक्राउ पर्ने क्रम सुरु भएपछि उनीहरू संघीय डिटेन्सन केन्द्र बाहिर जम्मा भएर नाराबाजी समेत गरेका थिए । केहीले भने आइसी बिस्फद लेखिएका प्लेकार्डसमेत देखाएका थिए ।

ह्वाइट हाउसले भने नेशनल गार्ड परिचालन गर्नुपर्ने अवस्था आउनुमा हिंम्रक भीड जिम्मेवार रहेको बताउँदै आइसीका कर्मचारीमाथी आक्रमण भएको बताएको छ ।

ह्वाइट हाउसले आफूले चालेका कदमहरू अत्यन्तै जरुरी भएको बताउँदै गैरकानुनी रूपमा अमेरिकामा बसेका अपराधीहरूलाई निस्तेज पार्न र बद्दो हिंसाबाट अमेरिकी नागरिकहरूलाई सुरक्षित राख्न यो काम जरुरी रहेको बताएको छ । राष्ट्रपतिले नेसनल गार्ड परिचालन यसैका कारण गरेको पनि ह्वाइट हाउसले बताएको छ ।

सोलुखुम्बु । मनसुन सुरु भएसँगै हिमताल विस्फोटन र नदीको बहाव बढ्ने भन्दै सोलुखुम्बुलगायत पाँच जिल्लाका प्रमुख जिल्ला अधिकारीले पूर्वसूचना प्रणाली स्थापना गर्नुपर्ने निष्कर्ष निकालेका छन् ।

शनिबार अवेर खोटाङको हलेसीमा सम्पन्न ओखलढुंगा, खोटाङ, भोजपुर, संखुवासभा र सोलुखुम्बुका प्रमुख जिल्ला अधिकारी, सुरक्षा निकायका प्रतिनिधि तथा सरोकारवालाको अन्तर्राजिल्ला सुरक्षा समन्वय बैठकले यस्तो निष्कर्ष निकालेको हो । पूर्वसूचना प्रणाली स्थापना गर्नका लागि राष्ट्रिय विपद् जोखिम न्यूनीकरण प्राधिकरणमा अनुरोध गर्ने निर्णय पनि भएको सोलुखुम्बुका प्रजिअ अनोज धिमिरले बताए ।

५ जिल्लाका सुरक्षा प्रमुखले सगरमाथासहितका हिमालबाट बनेका हिमताल विस्फोटको उच्च जोखिममा रहेको र त्यसको प्रत्यक्ष प्रभाव सबै जिल्लामा पर्ने भएकाले उच्च सतर्कता अपनाउनुपर्ने निचोड निकालेका छन् ।

बैठकमा शान्ति सुरक्षाको समग्र अवस्था, आगामी दिनमा देखिन सक्ने मनसुनजन्य

विपद् तथा सम्भावित सुरक्षा चुनौतीका विषयमा छलफल गरिएको थियो । बैठकले चोरी, तस्करी नियन्त्रण तथा फरार अभियुक्त पक्राउलाई प्रभावकारी बनाउने, पाँचै जिल्लाबीच प्राप्त सूचना छिटो आदानप्रदान प्रणाली सुदृढ गर्ने, प्रमुख नदीहरूमा पूर्वसूचना प्रणाली स्थापना गर्न राष्ट्रिय विपद् जोखिम न्यूनीकरण तथा व्यवस्थापन प्राधिकरणलाई अनुरोध गर्ने, दूधकोशी जलाशययुक्त आयोजना र अरुण तेस्रो जलविद्युत् आयोजना क्षेत्रमा आवश्यक स्थानमा अर्ली वार्निङ सिस्टम स्थापना गर्न सम्बन्धित निकायलाई पत्राचार गर्ने निर्णय गरेको छ ।

यस्तै जग्गा अधिग्रहणसँग सम्बन्धित मूल्य निर्धारणका विषयमा अन्तर्राजिल्ला सहकार्य गर्ने, बाढीपहिरोले अवरुद्ध सडक खुलाउन सामग्री र उपकरणहरू छिमेकी जिल्लाबाट समेत परिचालन गर्न सक्ने गरी समन्वय गर्ने, ओखलढुंगाको हर्कपुरमा सशस्त्र प्रहरीको सुरक्षा बेस स्थापना गर्न गृह मन्त्रालयलाई अनुरोध गर्ने, सुनकोशी नदीमा रहेको घुर्मी जोड्ने पुल जोखिममा रहेको विषयमा आवश्यक सतर्कता अपनाउनेलगायत निर्णय भएको छ ।

भापामा अर्को बेवारिसे शव भेटियो

भापा(प्रस) । भापामा अर्को बेवारिसे शव भेटिएको छ । आइतबार साँझ ६:३० बजे बिर्तामोड नगरपालिका वडा नं.२ चैतुवारीस्थित श्रीराम प्लाई फ्याक्ट्रीनजिकै कच्ची सडकको किनारामा नाम थर वतन तत्काल नाम, थर र वतन नखुलेको

आइतवार नै बिहान कनकाई नगरपालिका वडा नं. २ धनुषकोटीस्थित माई खोलाको बिच भागमा बेवारिसे शव फेला परेको थियो ।

तत्काल नाम, थर र वतन नखुलेको

नखुलेको तराईवासी मुलको जस्तो देखिने अन्दाजी .वर्ष ३५ का पुरुष मृत अवस्थामा फेला परेका हुन् ।

इलाका प्रहरी कार्यालय घैलाडुब्बामा जानकारी प्राप्त हुनासाथ इलाका प्रहरी कार्यालय अनामनी र इलाका प्रहरी कार्यालय घैलाडुब्बाबाट प्रहरी टोली खटिएर कानुनी प्रकृयालगायतका कार्यहरू भइरहेको जिल्ला प्रहरी कार्यालयले जनाएको छ ।

,सेतो रडको कमेज सुरुवाल लगाएको वर्ष अन्दाजी ५० का पुरुष मानिस घोप्टो परी मृत अवस्थामा फेला परेका थिए ।

स्थानीयले देखेर आइतवार बिहान इलाका प्रहरी कार्यालय सुरुङ्गामा जानकारी गराउनसाथ प्रहरी बरिष्ठ नायव निरीक्षक राधाकृष्ण दाहालको कमाण्डमा टोली खटिएर घटनास्थल सुरक्षित राखेको प्रहरीले जनाएको छ ।

भापाका दन्त चिकित्सकहरूलाई दक्ष बनाउन तालिम

भापा(प्रस) । नेपाल डेन्टल एसोसिएसन भापाले जिल्लाका दन्त चिकित्सकहरूलाई दक्ष बनाउन तालिम प्रदान गरेको छ ।

दन्त चिकित्सकहरूलाई आधारभूत ज्ञान र व्यवहारिक सीपमा दक्ष बनाउन Hands-On Workshop Basic Anterior Composite Restorations सम्बन्धी एक दिवसीय तालिम दिइएको हो ।

बिर्तामोडको सीपी होटलमा आयोजना गरिएको कार्यक्रममा डा. इभान मानन्धरले दन्त चिकित्सकहरूलाई तालिम दिएका थिए । नेपाल डेन्टल एसोसिएसन भापा शाखाका वर्तमान अध्यक्ष डा. मुकेशकुमार शाहले अध्यक्षता गरेको कार्यक्रममा स्वागत मन्तव्य महासचिव डा. अक्कल गुरुधामी

तथा पूर्व अध्यक्ष डा. हेरम्ब भाले दिएका थिए ।

सो कार्यक्रममा हिमालय डेन्टल सर्जिकल सप्लायर्स, श्री पाउ पाथिभरा सप्लायर्स, ॐ दिव्यान्श डेन्टल सप्लायर्स, विभूर्ति केमिकल सर्जिकल सप्लायर्स, सीटीएल फर्मास्युटिकल्स र इस्कन इम्पेक्सको प्रायोजन रहेको थियो।

सो कार्यक्रमको संचालन डा. नेहाल मैनालीले गरेका थिए भने प्राविधिक सहयोग डा. शयुज अधिकारीले गरेका थिए ।

कार्यक्रममा ३० जना दन्त चिकित्सकहरूको सहभागिता रहेको नेपाल डेन्टल एसोसिएसन भापाका अध्यक्ष डा. शाहले जानकारी दिएका छन् ।

सत्ता र प्रतिपक्षको अडानले ‘बन्धक’ बन्यो संसद

भापा । प्रतिपक्षी दलको अवरोधका कारण प्रतिनिधिसभाको बैठक कार्यसूचीमा प्रवेश नै नगरी स्थगित भयो। भिजिट भिसा प्रकरणमा छानबिन समिति गठन गर्नुपर्ने विपक्षीको मागका कारण संसद बैठक निरन्तर स्थगित हुँदै आएको छ।

सभामुख देवराज घिमिरेले बजेटका विषयमा छलफल गर्नुपर्ने र महत्त्वपूर्ण विधेयक पनि अगाडि बढाउनुपर्ने विषयमा ध्यानाकर्षण गराउँदै आएका छन्। तर, विपक्षी दलहरू आफ्नो मागप्रति अडिग रहेका छन्।

नेकपा माओवादी केन्द्रका प्रमुख सचेतक हितराज पाण्डेले भिजिट भिसा प्रकरणमा विपक्षी दलले राखेका विषयमा छलफल

जारी रहेपनि कुनै सहमति नभएको बताएका छन्।

आइतबार संसद भवन नयाँ बानेश्वरमा सञ्चारकर्मीसँग कुरा गर्दै पाण्डेले सत्तापक्ष

त्यस्तै रास्वपा प्रमुख सचेतक सन्तोष परियारले आफूहरू निरन्तर छलफलमा रहे पनि विषयको गम्भीरतालाई सत्ता पक्षले बुझ्न नसकेको आरोप लगाए।

भिजिट भिसा प्रकरणमा छानबिन समिति बनाउनुपर्ने आफूहरूको न्यूनतम माग रहेको उनको भनाइ छ।

‘सदनको गतिरोध खुलाउने प्रयास जारी नै छ। सोमबार सदन बस्नुअघि केही न केही सहमति हुने विश्वास लिएका छौं,’ उनले भने।

छलफलबाटै समस्याको हल गर्ने पक्षमा आफूहरू रहेको उनको भनाइ छ। त्यस्तै नेकपा एमालेका प्रमुख सचेतक महेश बर्तौलाले सदनको गतिरोध अन्त्य गर्न दलहरू समझदारी नजिक पुगेको

बताए। बर्तौलाले भिजिट भिसा प्रकरणमा प्रतिपक्षीले राखेका विषयमा निरन्तर छलफल भइरहेको र सदनको गतिरोध अन्त्य गर्न दलहरू समझदारी नजिक पुगेको दाबी गरे।

उनले सोमबार संसद बैठकअघि निरन्तर छलफल हुने र दिउँसो २ बजे बस्ने बैठक सहजरूपमा सञ्चालन हुने गरी आइतबारको छलफल टुंगिएको बताए।

बर्तौलाले राज्यको निकायमा हुने गरेका भ्रष्टाचारजन्य कार्य नियन्त्रण गर्न सरकारले प्रतिबद्धता जनाउने गरी छलफल अघि बढेको बताए। उनले दलहरूबीच समझदारीको कुनै डापट भने अहिलेसम्म नबनेको बताए।

एसइई ...

भने,सबै परीक्षण केन्द्रहरूबाट परीक्षण भएको तथ्यांकसहितको उत्तरपुस्तिका आइसकेपछि मात्रै यो समयमा नतिजा प्रकाशन हुन्छ भनेर भन्न सक्छौं,अहिले चाही भन्न सक्दैनौं। यस वर्षको मनसुन भित्रिसकेको छ। जसकारण विभिन्न ठाउँका सडक अवरुद्ध हुन थालेको छ। यसले पनि एसइई परीक्षा नतिजा प्रकाशनमा असर पुग्ने देखिएको छ।

‘पहिलो त शिक्षक आन्दोलनले परीक्षण काम ढिला भयो,अहिले बाटोको कारण पनि भनेजस्तो समयमा उत्तरपुस्तिका यहाँ ल्याउन सकिएको छैन,नवलपरासीबाट यहाँसम्म ल्याउन

मात्रै चार दिन लाग्यो,त्यसैले पनि अहिले हामी एसइई नतिजा प्रकाशन समयबारे भन्न सक्ने अवस्थामा छैनौं,’उनले भने।

भन्ने विकट ठाउँबाट उत्तरपुस्तिका ल्याउन समय लाग्ने देखिएको उनको भनाइ छ।

‘हाम्रो तर्फबाट चाही सक्दो छिटो प्रकाशित गर्ने भन्नेमा छौं,त्यहीअनुसार काम पनि भइरहेको छ,’उनले भने।

राष्ट्रिय परीक्षा बोर्ड, परीक्षा नियन्त्रण कार्यालय, कक्षा-१० का अनुसार यो एसइई परीक्षामा सामुदायिक र संस्थागत गरी जम्मा ११ हजार २१६ वटा विद्यालयबाट ५ लाख १४ हजार ७१ जनाले फाराम भरेका थिए। तर यी सबै विद्यार्थी परीक्षामा भने सहभागी भएका छैनन्।

बोर्डले फाराम भरेका नियमित र मेडवृद्धि सबैगरी करिब १५ हजार विद्यार्थी परीक्षामा सहभागी नभएको जनाएको छ।

परीक्षाका लागि देशभर २ हजार ७९ वटा र जापानमा एउटा परीक्षा केन्द्र तोकिएको थियो।

एसइई परीक्षा बिहान ८ बजेदेखि बिहान ११ बजेसम्म सञ्चालन भएको थियो।

पहिलो दिन चैत ७ गते अनिवार्य अंग्रेजी विषय,संस्कृत वेदविद्याश्रमतर्फ अनिवार्य संस्कृत र मदरसातर्फ अनिवार्य अरबी भाषाको परीक्षा भएको थियो।

चैत ८ गते अनिवार्य नेपाली विषय, गैरेनेपाली विद्यार्थीहरूका लागि अंग्रेजी (इलेक्ट्रभ इडलिस) लगायत विषयको परीक्षा समावेश थियो।

प्रहरी विभागले गुमायो कर्मठ सिपाही , परिवारले अभिभावक

भ्याप(प्रस) ।मोरङ कानेपोखरी गाउँपालिका-४ बयवरन घर भएका सशस्त्र प्रहरी नायव निरीक्षक पुरनलाल राजवंशीको अनिवार्य अवकाश हुन ३ वर्ष मात्र बाँकी थियो ।

करिव २७ वर्षसम्म प्रहरी विभागमा सेवारत रहँदा उनी आफ्नो जिम्मेवारीसँगै घरको कामकाजमा समेत दत्तचित्त भएर खटिन्थे ।

उनको घरमा ग्वाली बनाउनु पर्ने आवश्यकता थियो । उनी ग्वाली बनाउने घर विदामा गएका थिए । जेठ १२ गते घर विदामा गएका उनलाई ग्वाली बनाउने काम नसकेपनि विदा सकिएकाले हिजो साँझ डिउटीमा फर्किनु पर्यो ।

इलाम बीओपी समालबुड पोष्टमा

कार्यरत राजवंशीले ब्यारेक फर्कने क्रममा मोटरसाइकल दुर्घटनामा परी न्यान गुमाए ।

शनिवार साँझ ७.५५ बजे कमल गाउँपालिका ३ सानो केर्खास्थित पूर्वपश्चिम लोकमार्गमा उनी चढेको प्र.१-०२-००५२२५ ७०२९ नम्बरको मोटरसाइकल आफै अनियन्त्रित भएको थियो । उनलाई उपचारको लागि बीएण्डसी अस्पताल बिर्तामोड पठाएकोमा राति ९ बजे अस्पताल पुर्याउनसाथ डाक्टरले मृत घोषणा गरेका थिए ।

खडगनारायण राजवंशी र जुरासी राजवंशीका कान्छा छोरा पुरनलाल जनपद प्रहरीमा सिपाहीमा प्रवेश गरेका थिए । पछि उनी सशस्त्र प्रहरीमा आएका थिए । इमान्दार र मिलनसार स्वभावका राजवंशीको मृत्युले उनको परिवार , बयबरनबासी र सिंगो ब्यारेक

स्त्वध भएको छ । आफूहरूले एक कर्मशील र इमान्दार प्रहरी गुमाएको बीओपी समालबुड पोष्टका प्रमुख सशस्त्र प्रहरी निरीक्षक सागर प्रधानले बताए ।

राजवंशीका श्रीमती पारो राजवंशी , एसईई दिएकी एक छोरी र कक्षा ९ मा अध्ययनरत एक छोरा हेर्नेका छन् । आफ्नो घरपरिवार र समाजका लागि सधैं मरिमेट्ने व्यक्तिलाई गुमाउनु पर्दा अत्यन्त दुःख लागेको आफन्त सुवास राजवंशीले बताए ।

राजवंशी यसअघि माओवादी सशस्त्र द्वन्द्वमा मुश्किलले बाँचेका थिए । उनको शव प्रादेशिक अस्पताल भद्रपुरमा पोस्टमार्टम गरी अन्त्येष्टिका लागि घरतर्फ लगेएको छ ।

सम्पादकीय

जनआक्रोश व्यवस्थापन गर

पछिल्लोपटक जनताले पुनः राजालाई आह्वान गर्नुको कारण पनि तिनै नेताहरू हुन्, जसले उनीहरूलाई धोका दिए भन्ने उनीहरूको बुझाइ छ।

यसमा कस्तो लाग्छ भने नेताहरूले जनतामाफ्न जे जस्तो वाचा गरे तापनि ती वाचाहरूलाई कसरी नीतिमा परिणत गर्ने भन्ने ढंग उनीहरूमा रहेनछ। किनभने अहिलेसम्म देखिएका अधिकांश नेताहरूमा थोरै सैद्धान्तिक ज्ञान र धेरै महत्वाकांक्षा देखियो। निर्वाचित भएपछि आफैँ जान्ने भएको अहंकार पनि रहेछ। त्यसमाथि आन्दोलनमा होमिन जनतालाई आह्वान गर्न सरल भएपनि आन्दोलन सफल भएपछि के गर्ने भन्ने कुनै योजना बनाएको देखिएन।

उदाहरणको लागि जहानियाँ राणाशासन ढालेर जनताको हातमा शासन ल्याउने २००७ सालको आन्दोलन सफल भएपछि के गर्ने भन्ने योजना कसैसँग थिएन। यही कुरा एकदलीय पञ्चायती व्यवस्था फ्याँकेन २०४६ सालमा गरिएको आन्दोलनमा होस् अथवा संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र स्थापना गर्ने २०६२-६३ को आन्दोलनमा होस्, त्यही अवस्था दोहोरियो। मुलुक फेल्न फेल्न कमजोर र अराजक हुँदै गयो। तर, आफूहरूको त्यो कमजोरीलाई नेताहरूले स्विकार्न चाहैनन्। किनभने उनीहरूसँग विकल्प नै रहेनछ।

अहिले पुनः मुलुक त्यही मुटुभेडको बिन्दुमा पुगेको छ। अब अग्रगमन र पश्चगमनका अर्थहीन दलबजान गरेर थप अराजकता मौलाउन दिने कि आ–आफ्ना कमी कमजोरी सच्याएर सबै अटाउन सक्ने स्थिर राजनीतिक परिवेश खडा गर्ने भन्ने प्रश्न खडा भएको छ। यदि स्थिरतातिर अघि बढ्ने हो भने फागुन २५ गतेको जन–आवाजलाई एउटा अवसरको रूपमा बुझ्नुपर्छ। त्यसलाई व्यवस्थापन गर्न योजनाबद्ध रूपमा अघि बढ्नुपर्छ।

अहिलेका नीति निर्माताहरूले विकासलाई निर्माणसँग जोडेर हरेक तहमा निर्माणलाई प्राथमिकता दिएको अवस्था छ। निर्माणबाट कमिसन प्राप्त हुने लोभले हो अथवा कसैको उक्साहटमा हिमालयको अग्रभागसम्म सजिलै पुग्न सकिने स्थान बनाउने रणनीतिक उद्देश्यले गर्दा हो, ऋण लिएर भएपनि बाटो बनाउने कार्यले प्राथमिकता पाएको देखिन्छ। त्यही बाटोको कारणले बाढी पहिरो बढ्ने तथा पानीका स्थानीय मूलहरू सुक्ने भएकोले जनताको उडिबास लागेको छ। त्यसलाई कसरी बदल्ने? अहिलेको सबैभन्दा महत्वपूर्ण चुनौती भनेको विभिन्न शक्तिहरूबीच संवाद, सहकार्य गर्ने वातावरण मिलाउने भन्ने हो। नेपाललाई अस्थिरता तर्फ धकेल्न पदां पछाडि के कस्ता खेलहरू भए भन्ने कुरा विस्तारै उजागर हुन थालेकाले यो जनआक्रोशलाई शान्तिपूर्ण तवरले व्यवस्थापन गर्न सकिएन भने पुनः यसले उग्ररूप लिन सक्छ भन्ने अनुमान गर्न सकिन्छ।

• डा.चन्द्रमणि अधिकारी

अर्थमन्त्री विष्णु पौडेलले आर्थिक वर्ष २०८२/८३ का लागि १९६४ अर्बको बजेट संघीय संसद्को संयुक्त बैठकमा प्रस्तुत गर्नुभएको छ। अब सात वटा प्रदेश सरकार र ७५३ वटा स्थानीय तहले आआफ्नो बजेट सम्बन्धित सभामा प्रस्तुत गर्न बाँकी छ। प्रदेश र स्थानीय सरकारका बजेटको प्रमुख स्रोत पनि संघीय तहबाट प्राप्त हुने राजस्व बाँडफाँट तथा अनुदान नै हो। त्यसका लागि पुग/पुग्नु ५८४ अर्ब रकम विनियोजनसमेत भइसकेको छ। अब प्रदेश तथा स्थानीय सरकारले त्यसमा आफूसँग भएको केही मौज्जात र आफ्नो स्रोतबाट सङ्कलन गर्ने राजस्व रकम थप गरी बजेट प्रस्तुत गर्ने छन्।

विगतको अनुभव, प्रदेश तथा स्थानीय तहको राजस्व सङ्कलनको संरचना एवं कुल बजेटमा त्यस तहका सरकारबाट सङ्कलन गरिएको राजस्वको न्यून योगदानलाई हेर्दा आउँदो वर्षका लागि तिनै तहका सरकारको गरी करिब साढे २७ खर्ब रूपियाँ बराबरको बजेट प्रस्तुत हुने अनुमान गर्न सकिन्छ। त्यसमा दोहोरो पर्न जाने करिब चार खर्ब रकम घटाउँदा मोटामोटी साढे तेइस खर्ब रूपियाँ बराबरको रकमलाई गुणस्तरीय ढङ्गले खर्च गरेर त्यसैबाट आमनागरिकले अपेक्षा गरे अनुसारको आर्थिक तथा सामाजिक विकासका लक्ष्य हासिल गर्नुपर्ने छ। यस सम्बन्धमा गत आव २०८०/८१ को तथ्याङ्क केलाउँदा सो वर्ष तीन तहमा गरी २५८१ अर्ब रकम विनियोजन भएकोमा २००१ अर्ब खर्च भएको रहेछ। त्यसमध्येबाट दोहोरो खर्च देखिने रकम घटाउँदा खुद १६४० अर्ब रकम खर्च भएछ। त्यसमध्ये ४४८ अर्ब अर्थात् २७ प्रतिशत पुँजीगततर्फ खर्च भएको देखिन्छ। त्यसको गुणस्तरीयताको

मूल्याङ्कनको विषय पनि आफ्नो ठाउँमा छ।

संघीय सरकारका तर्फबाट प्रस्तुत बजेटले छ प्रतिशतको आर्थिक वृद्धि र मुद्रास्फीतिलाई ५.५ प्रतिशतभित्र राख्ने लक्ष्य लिएको छ भने पहिलो उद्देश्यमा उच्च, दिगो र फराकिलो आर्थिक वृद्धि हासिल गरी गरिबी निवारण गर्ने उल्लेख छ। यसबाहेक लगानी विस्तार गरी रोजगारी सिर्जना गर्ने, प्रविधिको प्रयोग बढाएर दक्षता वृद्धि गर्ने, सामाजिक न्याय कायम गर्ने, सार्वजनिक सेवालाई गुणस्तरीय बनाउने तथा सुशासन प्रवर्धन गर्नेसमेतका अरू चार वटा उद्देश्य पनि राखिएका छन्। बजेटले साथै भैँ उद्यमशीलता, रोजगारी, उत्पादन र उत्पादकत्व वृद्धि, गुणस्तरीय भौतिक पूर्वाधारमा लगानी, सामाजिक क्षेत्रमा गुणात्मक सुधार, सन्तुलित विकास, सामाजिक सुस्थाको सुनिश्चितता, नागरिकमैत्री सेवा, र भ्रष्टाचार नियन्त्रण जस्ता विषयलाई प्राथमिकतामा राखेको छ।

कृषिमा अनुनीकीकरणद्वारा अर्थतन्त्रको रूपान्तरण, उद्योगव्यापार तथा लगानी प्रवर्धन, पर्यटन पूर्वाधार र सम्पदा संरक्षण, निरोगी र स्वस्थ नेपाली, स्वच्छ ऊर्जा तथा खेतीयोग्य जमिनमा सिञ्चित क्षेत्र विस्तार र योजनाबद्ध सहरी विकास समेतका कार्यक्रम पनि अधि सारेको छ। यी सबैलाई हेर्दा बजेटको उद्देश्य, प्राथमिकता र कार्यक्रमका शब्दावलीमा आपत्ति जनाउनुपर्ने कुनै कारण छैन। विनियोजित बजेट तथा निर्धारित लक्ष्यले हाम्रासामु रहेका चुनौतीलाई सम्बोधन गर्लान् त? लिएको लक्ष्यको अङ्क र निर्धारित उद्देश्यबिच तालमेल मिलेको छ त? संविधानले देखाएको अर्थ दर्शनको बाटो र आवाधिक योजनाले लिएको सोच वा गन्तव्यमा पुग्न निर्धारित लक्ष्य पर्याप्त छ त? निर्धारित लक्ष्य हासिल गर्न सरकारका अतिरिक्त अन्य पक्षको भूमिका कस्तो हुनु पर्ला? अन्तर्राष्ट्रिय अर्थतन्त्रको दिशा कता जाला? तीन तहका सरकारले कसरी काम गर्नु पर्ला भन्ने प्रश्न हाम्रोसामु तेर्सिएका छन्। यी प्रश्नको जगमा टेकेर विषयको चिरफार गर्दा भने बजेटले लिएको आर्थिक वृद्धिको लक्ष्य र यसले लिएको पहिलो उद्देश्यबिच खासै तालमेल मिल्न सकेको देखिँदैन।

विगतलाई हेर्दा दशकौँदेखि आर्थिक वृद्धिलाई मुद्रास्फीतिले उछिनेको छ। महँगीको अङ्कभन्दा तल रहेको आर्थिक वृद्धिलाई उच्च आर्थिक वृद्धि भन्न सकिन्न। अर्कोतर्फ हाम्रो सामुने सन् २०३० सम्ममा नेपाललाई मध्यम आय भएको राष्ट्रको स्तरमा पुर्‍याउनुपर्ने, सन् २०२६ मा देश विकासोन्मुख राष्ट्रमा स्तरोन्नीत भएपछि आउने चुनौती सम्बोधन गर्न र त्यसबाट सिर्जना हुने अवसरको उपयोग गर्नु पर्ने, पैठारी तथा विप्रेषणमा आधारित अर्थतन्त्रलाई निकासी र उत्पादनमुखी अर्थतन्त्रमा रूपान्तरण गर्दै जानुपर्ने समेतका चुनौती छन्। यी विषयलाई मध्यनजर गर्ने हो भने छ प्रतिशतको आर्थिक वृद्धिबाट त्यस्ता चुनौतीको सम्बोधन हुन सक्दैन। यसका लागि कम्तीमा पनि वार्षिक आठ प्रतिशतको आर्थिक वृद्धिको आवश्यकता पर्छ। त्यसका लागि लगानी पनि त्यही अनुपातमा हुनु पर्छ। तीन तहको सरकारबाट बल्लबल्ल साढे चार अर्ब लगानी भएको र निजी एवं सामुदायिक क्षेत्रबाट हुने लगानीमा समेत सङ्कचन आएको बेलामा उच्च आर्थिक वृद्धि सहजै हासिल गर्न सकिने पनि होइन।

बजेटले उद्देश्य, प्राथमिकता र कार्यक्रम गरी तीन वटै तहमा सुशासन, भ्रष्टाचार नियन्त्रण, शासकीय सुधार, आयोजना व्यवस्थापनमा सुधार, वित्तीय क्षेत्र सुदृढीकरण र मितव्ययीतालाई स्थान दिएको अवस्थामा यी विषय प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन हुन्छन् भन्ने विश्वास राख्ने हो भने सात प्रतिशतको वृद्धि सजिलै हासिल हुन सक्छ। सुशासन अनुभूति सूचक एक अङ्कले माथि उक्लएरमा आर्थिक वृद्धि कम्तीमा पनि डेढ प्रतिशतले माथि जान्छ भन्ने अध्ययनहरूले देखाएका छन्। हामीले बजेटमा उल्लिखित कार्यक्रमको पूर्ण कार्यान्वयन हुन्छ भन्ने अठोट राखेर बजेट तर्जुमा गरेका हो भने त्यो सूचकलाई बढाएर कम्तीमा पनि ४० पुर्‍याउने अठोट गरको हुनु पर्छ। त्यसो गर्दा आठ प्रतिशतको वृद्धि हुन सक्छ, सुशासन र स्रोतको सन्तुलित विनियोजन भयो भने अनि आर्थिक वृद्धिलाई उच्च र

फराकिलो बनाउन सकिन्छ। यहाँ बजेट तर्जुमा र लक्ष्य निर्धारण गर्दा पूर्ण रूपले साँगोपाँगो मिलेको देखिँदैन।

अर्कातिर आर्थिक वृद्धि सङ्घीय सरकारले गरेको कामले मात्र हासिल हुने होइन। यसका लागि निजी तथा सामादयिक क्षेत्र र तीन वटै तहका सरकारको लगानी, लगानीका सोच तथा तिनको कार्यान्वयनबिच पर्याप्त तालमेल हुनु पर्छ। विनियोजन पक्षमा पुँजीगत खर्चको अङ्क चालु वर्षको तुलनामा केही बढेको देखिए पनि राजस्वमाथिको चापले होला विदेशी सहायतामा बढी भर परेको देखिन्छ। यसको अर्थ पुँजीगत खर्चतर्फको विनियोजनको जग कमजोर देखिन्छ। विगतलाई हेर्दा वैदेशिक सहायता प्राप्तिको गति सुस्त र न्यून छ।

आव २०७९/८० मा बजेटले अनुमान गरेमध्ये ४२ प्रतिशत मात्र अनुदान प्राप्त भएको छ भने आव २०८०/८१ का लागि यो प्रतिशत ४६ छ। वैदेशिक अणतर्फ यी दुवै वर्षमा अनुमान गरिएको रकमको क्रमशः ४७ प्रतिशत र ५६ प्रतिशत मात्र प्राप्त भएको छ। चालु आवमा पनि जेठ २२ गतेसम्ममा बजेटमा राखिएकोमध्ये

३८ प्रतिशत मात्र अनुदान प्राप्त भएको छ। ऋणतर्फ वर्षभरिमा अनुमान रकमको दुई तिहाइ मात्र प्राप्त हुने सम्भावना छ। सरकारले आगामी वर्षका लागि १४८० अर्ब राजस्व उठाउने लक्ष्य राखेको छ, जुन आव २०८०/८१ मा उठेको राजस्वको तुलनामा ४० प्रतिशतले बढी हो। जबकि विगत नौ वर्षको राजस्व सङ्कलनको औसता वृद्धि १२ प्रतिशत छ भने विगत तीन वर्षको मात्र हेर्दा यो अङ्क छ प्रतिशत पुग्नपुग छ। सरकारले बजेट कर्‍यान्वयन गर्दा राजस्व परिचालन र वैदेशिक सहायता रकमको परिचालन र उपयोग गर्ने विषयमा विशेष रणनीति अख्तियार गर्नु पर्छ। उद्देश्य र नियतमा खोट नभए पनि बजेटका आय तथा विनियोजनका ढाँचा, नीतिगत व्यवस्था र कार्यक्रमको स्वरूप हेर्दा यस बजेटले

कतिपय अवस्थामा समाजवादप्रतिको सद् भावलाई बिर्सिएको आभास हुन्छ। वर्गीय तथा आर्थिक सामाजिक दृष्टिले पछि परेका र गरिबीको रेखामुनि रहेका वर्गको हितमा रोजगारी र उत्पादनमूलक कार्यक्रम ल्याउनुपर्ने थियो।

सन् २०३० सम्ममा दिगो विकास लक्ष्य हासिल गर्ने विषयलाई बेवास्ता गरे जस्तो पनि देखिन्छ। गाउँठाउँका बाँफ्रा जग्गा जमिनलाई अवाढ गर्ने र ती ठाउँमा रहेका पूर्वाधारको प्रयोग अब आर्थिक तथा सामाजिक क्रियाकलापमा अभिवृद्धि गर्ने गरी अभ बलिया र ठोस कार्यक्रम ल्याउन सकेको भए राम्रो हुन्थ्यो। व्यक्तिगत आयकारको सीमा बढाएर उपभोक्ताको ऋय क्षमता बढाउनु पर्दथ्यो, त्यो भएन।

बजेट आइसकेको छ, यसले सबैलाई चित्त बुझाउन त नसक्ला तर कार्यान्वयनमा लैजाँदा विवेक पुर्‍याउनु पर्छ, आमनागरिकलाई न्याय गर्नु पर्छ र न्याय गरेको देखिनु पनि पर्छ। मितव्ययीताको कुरा भाषणमै सीमित हुनु हुँदैन। करका सम्बन्धमा गरेको छुटको व्यवस्था र विनियोजनतर्फ कार्यक्रमिक लाभ आम नागरिक, उपभोक्ता, किसान, मजदुर र लघु, साना र मझौला उद्योगी व्यवसायीले पाए कि पाएनन् भन्नेबारे निरन्तर अनुगमन हुनु पर्छ। बजेटमा कतिपय नयाँ र राम्रा विषय पनि परेका छन्। उदाहरणका लागि विद्युतीय कारोबारमा लागेको मूल्य अभिवृद्धि कर हटाइएको छ। सुर्तीजन्य तथा मदिराजन्य वस्तुमा कर बढाइएको छ। त्यसले अनधिकृत व्यापार बढाउने विषयमा सरकार चनाखो हुनु पर्छ। आयोजना कार्यान्वयनमा ढिलाइ गर्ने र ण्टिपूर्ण डिजाइन गर्नाई जवाफदेही बनाउने कुरा कतिको पालना हुन्छ, त्यसले पनि बजेट कार्यान्वयनको प्रभावकारिता निर्धारण गर्छ। वस्तुको भन्सार शुल्कमा दिएको छुटको लाभ उपभोक्तासम्म नै पुग्छ कि व्यापारीकै तहमा अडिक्नुछ भन्ने विषयमा पनि सरकार चनाखो हुनु पर्छ। यी सबै काम गर्न सके बजेटमा केही कार्यान्वयनको दृष्टिले असल कस्तीमा उतार्न सकिन्छ, लक्ष्यको नजिक पुग्न सकिन्छ।

परिवार व्यवस्थापन अभ्यास

बन्ध भनेको छ। कुरानले पनि भूणलाई मनुष्यको आदिम अवस्था मानेको छ। एघारौँ शताब्दीका अफ्रिकी नक्षेत्रविज्ञहरूले नक्षत्र विज्ञानकै आधार अनुसार भूणको विकास हुने बताएका छन्। लियो नार्दो डा भिन्चीले पन्द्रौँ शताब्दीमा भूणको सही मूर्ति बनाएका थिए।

हार्षले सन् १६५१ मा सिम्प्ल माइक्रोस्कोपले कुखुराको भूणको रक्तसञ्चार बारेमा अध्ययन गरे। विभिन्न समयमा विभिन्न व्यक्ति अध्ययन गरे पनि भूणशास्त्रको विकास सन् १८३९ मा सेवदन र स्वानले कोषिका सिद्धान्तको प्रतिपादन गरेपछि भूणशास्त्रको वैज्ञानिक मान्यता पाएको बताइन्छ। यो सिद्धान्त प्रतिपादनपछि भूण एउटा कोष अन्दा शुक्रकिटसँग मिलेर निशेचन भएपछि जाइगोट बन्छ। विलियम हिजले ह्युमन टिस्सुको अध्ययन गरे। हान्स स्पेमेनले सन् १९३५ मा कसरी एउटा टिस्युले अर्काको भाग्य निर्माण गर्छ भन्नेमा नोबेल पुरस्कार प्राप्त गरे।

इडवार्डस र स्टेप्टोले सन् १९७८ मा टेस्ट्युब बेबी इन भिट्रो फर्टिलाइजेसन टेक्निकको अग्रगामी बने। भूणको विकासमा ठुलो सहयोग गरे। वंशजको सिद्धान्तको विकास अस्ट्रियन मेन्डेल प्रङ्गले १८६५ मा नै गरेका थिए। प्रजनन प्रक्रियामा प्लेमिडले क्रोमोजोमको भूमिका हुने कुरा १८७८ बताएका थिए। क्रोमोजोमको महत्वपूर्ण अवलोकन भोन विनीवार्टरले सन् १९१२ मा गरेका थिए। पेन्टरले ४८ क्रोमोजोम भूणमा संलग्न हुन्छन् भनेर सन् १९२३ मा बताएका थिए। टिंजियो र लेभानले ४६ क्रोमोजोमले भूण बन्ने प्रक्रिया बताएपछि सन् १९५६ देखि आजसम्म आमाका २३, बाबुका २३ गरी ४६ क्रोमोजोमले भूण बन्ने प्रक्रिया मार्निदै आएको छ।

वर्तमान समयमा आणविक जीव विज्ञान र अनेकन विज्ञानका सिद्धान्तको विकासले जीवको भूण बन्नेमा डिएनएले प्रमुख भूमिका खेलेको हुन्छ। डिएनए जेम्स वाटसन, फ्रान्सिस क्रिक र मौरिस विल्किन्सले पत्ता लगाएर सन् १९६२ मा नोबेल पुरस्कार प्राप्त गरेका हुन्। डिएनएको आविष्कारले जीवविज्ञानको र मानव शरीर रचना विज्ञानको विशाल ढोका खोलेको छ। डिएनए यो धर्तीमा सायद ३.५ अरब वर्ष पहिले देखिएको मानिएको छ। मानव शरीरमा हुने सिकल सेल, सेल वातावरणबाट पस्ने दूषित पदार्थ, सेल सेलमा हुने सूचना आदि वंशजका पदार्थ, वंशजका सुकर्म, कुकर्म र कस्तो वंशज उत्पादन गर्ने भन्ने सब डिएनएले निर्धारण गर्छ। यसमा नाइट्रोजन वेस भएका एडिनिन, युराइन, थाइमिन र सिस्टोसिनको मुख्य भूमिका हुन्छ। सुगर, फोस्फेट, कार्बोहाइड्रेट, अक्सिजन मिलेर डिएनए बनेको हुन्छ। यो अणुले शरीरलाई आवश्यक पर्ने प्रोटिन निम्न सङ्केतबमोजिम तयार गर्छ।

मानव जीवनका गोप्यता भङ्ग गर्न डिएनएसफल भएको छ। मानव डिएनए चिप्माञ्जीको डिएनएसँग ९९ प्रतिशत मिल्छ। डिएनएको अध्ययनले कसैको वंशजमा तीन चार पुस्ता आगाडि महा अनिकाल भोगेका छन् भने आजको पुस्ताले पनि त्यो दुःखद अवस्थाको अनुभव गर्छ भन्ने बताइएको छ। मानिसको डिएनएले विशाल सूचनाको भण्डारण गर्न सक्छ। डिएनएको जन्मदेखि मृत्युसम्म विशेष भूमिका रहन्छ। हिन्दु सनातन धर्ममा गर्भको पूजनको व्यवस्थापन थियो। आज पनि केही अंशमा मार्निदै आएको छ।

वैदिककालदेखि गर्भधान संस्कार महत्वपूर्ण मानिन्छ। सन्तानोत्पत्ति व्यक्तिगत मान्ने परम्परा थिएन। गर्भिणी महिलालाई सबैले

आदर सम्मानका साथ हेर्ने चलन थियो। सुसंस्कारी बच्चा जन्माउन आमाबाबु नै संस्कारी बन्नु पर्छ। बच्चा जन्माउनभन्दा पहिला शास्त्रीय प्रशिक्षण दिने चलन पनि थियो। सोह्र संस्कारमध्ये गर्भाधान संस्कार पनि एक विशेष महत्वपूर्ण मानिन्छ। यसलाई पुंसवन संस्कार पनि भनिन्छ। प्रजनन वैयक्तिक मनोरञ्जन होइन यो एक महत्वपूर्ण सामाजिक उत्तरदायित्व हो। गर्भको सुनिश्चितता तीन महिनालाई मानिन्थ्यो। यसको पूजाको व्यवस्थालाई यही समयमा नै गरिन्थ्यो। तीन महिनामा बच्चाका पूरै अङ्गहरू बनेर केवल विकसित हुँदै जाने अवस्था ठाडिन्थ्यो। गर्भको शिशु माता-पिता, कुल कुटुम्ब तथा समाजको भार होइन गौरव तथा सौभाग्यको द्योतक बनेोस् भन्ने हो।

गर्भको माध्यमबाट यो धर्तीमा प्रकट हुने जीवलाई भगवान्को प्रतिनिधि मानिन्थ्यो। गर्भको पूजन गर्भिणी र उनका पतिले मिलेर गर्नु पर्छ। परिवारका सदस्य, कुल कुटुम्बले पनि आशीर्चन दिने चलन छ। दहीचिउरा खान दिने चलन आज पनि छ। आयुर्वेदमा गर्भिणीलाई विभिन्न जडीबुटी खुवाउने चलन छ। वर, पिपल, गिलोयका रस विशेष मान्यताका साथ सुघाउने चलन छ। वृक्ष देवताका प्रतीक हुन्। वनको रुख दृढता, पिपल देवयोनी, गिलोयको रुख उन्नतिको प्रतीक मानिन्छ। गर्भको सुरक्षाको निमित्त आधुनिक चिकित्सा विज्ञानले पनि विशेष स्वास्थ्योपचारको व्यवस्था गरेको छ।

गर्भको पूजनको विधिविधानको बारेमा जान्न चाहेंमा यजुर्वेद र आश्वलायन गृहसूत्रमा हेर्न सकिन्छ। सुसंस्कृत सन्तान जन्माउन गर्भिणी महिला निम्नानुसारको साधनामा रहनु पर्छ। सुसंस्कृत सन्तान जन्माउन आमा नै ज्यादा होसियार हुनु पर्छ। गर्भस्थ शिशुको समुचित विकासको निमित्त आमा नै मुख्य मानिन्छ।

• प्राडा शेवकान्त अर्याल

भूण मनुष्यको आदिम अवस्था हो। जन्मन पाउनु यसको नैसर्गिक अधिकार हो। पृथ्वीको काखमा खेल्न पाउनु, रमाउन पाउनु र पृथ्वीका साधन स्रोतहरू उपभोग गर्न पाउनु यसको पूर्ण हक अधिकार छ। भूणले पृथ्वीमा आज आमासँग भन्छ 'मेरो प्राण हरण नगर।'

हिन्दुहरूको गर्भ उपनिषद्मा उल्लेख भएका मन्त्र चिन्तन, मनन गर्न लायक छन्। यो करिब १४१६ विसीमा लेखिएको हो, भनिएको छ। यसमा पहिलो दिनको भूणलाई कलाद भनिन्छ। यसमा भूणको विकास प्रक्रिया आधुनिक भूणविज्ञानसँग मेल खान्छन्, केवल अङ्ग बन्ने प्रक्रिया केही फरक छन्।

ग्रिक दार्शनिक हिपोक्रेट्स (पाँचौँ शताब्दी विसी) र चौथो शताब्दी विसीमा एरिस्टोटलले पनि भूणको गहिरो अध्ययन गरेका छन्। मनुष्यको पूर्ण रूप मानेका छन्। गेलेनले दोस्रो शताब्दीमा एउटा किताब 'भूणको बनावट' लेखेर भूणको विकास र पोषणको व्याख्या गरेका छन्।

मध्यकालीन युग विज्ञान विकासको गति धिमे भयो। सातौँ शताब्दीमा मुस्लिमहरूको पवित्र ग्रन्थ कुरानले पनि पुरुषको शुक्रकिट र स्त्रीको अन्डा मिलेर न्युफ्रा बन्छ र छैटौँ दिनमा गर्भ गृहमा प्रवेश गर्छ भनेको छ। रगत चुस्ने जुका जस्तो गर्भ रहेको दुई हप्तामा

तपाईं जहाँ भएपनि
प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि

लगइन गर्नुहोस

www.pratidindaily.com

रीक्षा र पढाईमा राम्रै सफलता मिल्ला ।
माइलो यात्रा गर्ने अवसर प्राप्त हुनेछ ।